

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülete

8200 Veszprém, Jutasi út 18/2.

X. évfolyam 2013/1. sz.

VAN-E LELKÜNK HÚSVÉTHOZ?

A tavasztól ihletetten, Húsvétról elmélkedve ismét kedves írómhöz, Jankovics Marcellhez fordulok. *Félszáz névtelen magyar* című kötetében olvasom, miként sikerült megtudnia, hogy március van. Egy budai sarokház falának támaszkodó, ősz világtalan embert szólít:

„Didergő, reszkető kezével kitarítja a jéghideg napfénybe az üvegfedelű dobozt, amelyben néhány szegényes képeslap és néhány skatulya gyufa esdekel a hallgatag ember helyett: végy meg, vigy magaddal. Gazdámmal tettél jót...”

– Józsi bácsi – és megcsörrentem én is szegényes obulusomat a doboz üvegjén – nem fázik itt a sarkon?

– Nem én, kérem szépen... Hiszen március van. Ilyenkor szoktam kiállani ehhez a falhoz, Isten nevében, már vagy húsz esztendeje. Már több is húsznál, hogy világtalan lettem.

– Jó kalendárium a lehet, mely ilyen biztosan megmondja a március kezdetét.

– Nekem nincs, kérem. Én sohasem nézem a kalendáriumot. Nem olvashatom, Szent András hava van-e vagy Kiszasszony hava virrad-e? Nem látom.

– Hát talán számolja a napokat?

– Azt sem. Nekem huszonnégy óráig tart minden álmatlan éjszaka, vagy huszonnégy óráig a ragyogó virradás, amelyről álmodom.

– Ugyan, árulja el nekem, honnét tudja akkor, hogy március van?

– Kinyitom az ablakomat. Egy nagyot lélekzem. Valami van a levegőben. Hogy úgy mondjam, – kérem alázatosan – *van lelkem hozzá*, hogy megérezsem a márciust...

Lassan odább ballagtam, hogy ne álljak útjában azoknak, akik arra a kis üvegtáblás dobozra akarják rakni filléreiket. Valami velem jött, – a három szó: *van lelkem hozzá*...”

Húsvét, az ünnep, de a tavasz titka is talán csak anynyi, hogy *van-e lelkünk hozzá*. Miként készítjük elő a szívünket a Feltámadásra? Ki tudjuk-e takarítani a régi kovászt, a rosszság és a gonoszság kovászáét, hogy a tisztaság és igazság kovásztalanságával ünnepeljünk (1Kor 5,6-8)? *Milyen lélek lakik bennünk?* A felemeltetés felé induló Jézus kijelentő mondatát (Nem tudjátok, milyen lélek van bennetek, Lk 9,55) ma ekképpen formálja kérdéssé a Feltámadott.

Húsvétról, miként a tavaszról sem általában tudni, vagy értesülni kell, mintha a naptárunkat lapoznánk, vagy mintha a Bibliánk, benne az evangéliumok az egyházi esztendő kalendáriumaként szolgálnának. A tavaszt, az ünnepet, *érezni kell*, kibetűzve az eseményekben és a jelenségek, a történések mögött megbúvó isteni szándékot. Az ész világában a csodát, a fizika állandó törvényeihez hűsége sen ragaszkodó tárgyakban az örökmozgó elemi részecskék megállíthatatlanságát. Kinyitom az ablakomat – a lelkem, a hitem ablakát – és *megérezem a Húsvétot*, átélem a feltámadás ámulatát. Nem álmodom, de még világtalanként is élelem tárul a ragyogó virradás: „Láttam az Urat!” (Jn 20,18). Ha van lelkünk az ünnephez, akkor nem remegés, döbbenet és némaság

fog el minket az élmény után, mint Salómét és a két Máriát (Mk 16,1-8), hanem inkább nagy örömmel futunk, hogy megvigyük a hírt másoknak is (Mt 28,8).

Húsvét *evangélium*, az örökkévalóság ígéje. Amennyiben van lelkünk hozzá, joggal kérdezi tőlünk is az író:

„Atyámfiak, akik ékességes és kényelmes életet éltek és éltek ma is, miért horgasztjátok le fejeteket minden rossz hírnél? Ti, kishitűség álprófétái, miért fél-

titek egyre másra a haza jövőjét? Fiatal véreim, akik mindegyike nagy fölhalálónak tartja magát, mert hogy fölhalálta volna a boldogítás nagy mesterségét, miért nem találjátok föl inkább magát a boldogságot? Ez jobb volna, mert bizony, aki mindenkit akar boldogítani, az rendesen önmaga boldogtalan... Ugyan jó magyarok, miért is kell a mi portánk elé mindig csak szomorúfüzet ültetni, mikor mégis

csak szebb volna egy-egy rózsátő, de még az a kedves, táblás orcájú napraforgó is...”

Vigyázat! Vigyázat! - jön és jön az idő, ez az óriás gyorsvonat - és keresztezi a mi kis tanyánkat is. Ki félne az Időktől? Csak az önzők, kishitűek. Az önzetlenek szemhatárán mindig hajnalodik és tavaszodik. *Csak legyen lelkünk hozzá!*

Csak legyen lelkünk hozzá, hogy megérezzük márciust. Így tanultam az én

utcasarki emberemtől, aki pedig nem látta, hogy naponta egy-egy kakasszóval hosszabbodik a nap. De volt lelke hozzá, hogy megérezze... Nyissuk ki az ablakokat - mindenütt - hogy megérezzük, van valami a levegőben...

Kedves Olvasó, téged is hívlek 2013 tavaszán: Legyen lelkünk Húsvéthoz!

Bácskai Károly
Evangélikus Hittudományi
Egyetem Könyvtára

